

[Bertel Dahlgaard.]

tionens Omfang vil være afhængig af, i hvilken Grad det lykkes at gennemføre den hurtigst mulige Rømning af Lagerpladserne — det er det afgørende. Jeg vil gerne sig til det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen, at forudsat man faar den hurtigst mulige Rotation her, er det langt, langt vigtigere end Spørgsmaalet om en Krone eller to pr. Ton. Det er her, Problemet ligger.

Den højtærede Minister vilde utvivlsomt ogsaa gøre en god Gerning, om han satte alle Evner ind paa at fremme de Problemer, der staar i Forbindelse med Omlægning til Oliefyrr. Det er et Problem, der er meget vidtrækkende. Det er jo ikke et Spørgsmaal, der løses, blot ved at man staar og taler om, at nu kommer det an paa at faa saa og saa meget Olie tilført Landet. Det er et stort teknisk Problem, omfattende Tankanlæg, det er Spørgsmaal om en teknisk Omlægning af stor Betydning, og i den Henseende vil jeg haabe, at den ny Forsyningsminister netop har Blikket rettet mod de specielle Opgaver, der her foreligger, og at han tager fat paa dem med det samme.

Saa skal jeg hertil blot endnu føje den Bemærkning, at jeg ogsaa vil bede den højtærede Minister tage den gældende Gasrationering op til Drøftelse med Københavns Magistrat. De fleste af os ved, at denne Gasrationering er saa knap, at de smaa Familier ikke kan klare sig dermed, og derfor kommer denne Rationering til at virke — jeg vil ikke sige: blot; men: i høj Grad — som en bekvem Adgang for Kommunen til en ganske overordentlig Beskatning af Befolkningen. Jeg vil derfor henstille, at den højtærede Minister optager Forhandlinger med Københavns Magistrat herom.

Forsyningsministeren (Axel Kristensen): Adskillige af de ærede foregaaende Talere har gjort Forsøg paa at beskrive, hvor ubehagelig den forløbne Vinter har været. Det synes jeg er ganske overflødig. Der er ikke nogen her i Byen eller andre Steder i Landet, som har oplevet denne Vinter, som ikke er ganske klar over, at den for mange Mennesker har været forfærdelig. Jeg synes derfor, det er Tidsspilde at trække dette op igen.

Til det ærede Medlem Hr. Thol-

strup vil jeg sige, at det, naar man rejser en Forespørgsel som denne, havde været naturligt at give nogle positive Anvisninger. Det maa jo være, fordi man er bange for, at Regeringen ikke i fuld Udstrækning skal gøre det, den burde gøre, at man stiller en Forespørgsel. Jeg synes ikke, der fra det ærede Medlem fremkom een eneste positiv Ting. Der blev talt noget om, at man i Polen skulde kunne købe flere Kul. Jeg gjorde udtrykkelig opmærksom paa, at de Kul, vi kan faa at købe, tildeles os af den internationale Kulorganisation, og jeg gjorde opmærksom paa, at man i visse Tilfælde, hvor man hjælper et Land i dets Opbygning, kan opnaa en forøget Kultildeling, og at vi har opnaaet dette i Polen. Men Forudsætningerne herfor var den Handelsaftale, hvor vi gav Kreditter til Polen, og der er Grænser for, hvad Danmark kan give af Kredit i den forhaandenværende Situation. Man har ved den Handelsoverenskomst søgt at naa saa langt; som det overhovedet er muligt, og har ogsaa opnaaet væsentlige Resultater paa dette Omraade. Der er altsaa af den siddende Regering her gjort, hvad der kunde gøres, for at udnytte denne Mulighed. Det er ogsaa meget let at sige, at man skal sætte al Kraft ind paa at skaffe mere Oliefyrring. Derom er man ganske enig; der er ikke mindste Tvivl om, at det økonomisk, menneskeligt og produktionsmæssigt i Øjeblikket rummer saa store Fordele at gaa over til Oliefyrring, at man maa gøre alt, hvad man overhovedet formaar derfor. Men det vil være ganske fejlagtigt at bibringe den danske Befolkning den Opfattelse, at det kan blive muligt inden for den kommende Fyringssæson at naa tilstrækkelige Resultater med Oliefyrring. Med den Mængde Olie, vi nu regner med at importere i dette Aar, er vore Hovedtankes Kapacitet fuldt udnyttet. Jeg sagde udtrykkeligt til at begynde med, at det kan jo ikke nytte at gaa ind for et større Olieforbrug, end der svarer til Tankmængden, for hvis vi, naar vi faar en Isvinter igen, saa havde opbrugt Oliebeholdningerne, naar vi kom et lille Stykke ind i Februar, tror jeg nok, man i høj Grad vilde sige, at denne Regering havde handlet uansvarligt. Jeg er om de Spørgsmaal ganske enig med det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard i, at det